

'Hoe krijg ik een gezond hemelverlangen?'

Schriftlezing: Hebrëen 11: 1-16

Lieve gemeente,

We denken nog één keer na over het onderwerp: “Wij zijn geschapen voor de eeuwigheid”.

In deze preek heb ik nog een tweetal vragen te behandelen, dat zijn deze twee:

1. Hoe overwin ik een stuk onverschilligheid t.a.v. de hemel?
2. Kunnen de mensen in de hemel zien wat er hier op aarde gebeurt?

Met deze vragen gaan we naar het boek Hebrëen. Sommigen vinden dit één van de moeilijkste brieven uit het Nieuwe Testament, omdat zoveel Joodse elementen in deze brief verwerkt zijn; kennis van Leviticus, Deuteronomium is echt nodig. Aan de andere kant vinden velen het een heerlijk boek: met name hoofdstuk 11 is een fantastisch hoofdstuk over het geloof. Hebrëen geeft antwoord op de vraag:

- a. Hoe O.T. en N.T. op elkaar aansluiten
- b. Vooral werpt het boek een helder licht op Jezus Christus, de Zoon van God, die aan ons mensen gelijk werd.

Hoofdstuk 11 is een bijzonder hoofdstuk. In één vertaling staat er boven: ‘geloof in wat we niet zien’. In een andere vertaling: ‘getuigen van het geloof’.

De schrijver laat zien dat geloof een gemeenschappelijk thema is van het O.T. en N.T.

En dan komt er een hele lijst van geloofshelden uit het O.T. voorbij:

Abel, Henoeh, Noach; Abram, Isaak en Jakob; Jozef, Mozes; Jozua, Rachab enz.

Er vallen dan drie dingen op:

1. Het geloof van deze mensen lees je af uit hun daden. Noach bouwde een ark, Abram ging in tenten wonen, Mozes gaf de luxe van Egypte op.

Zij zouden stellig tegen de Kerk in onze tijd zeggen: ‘geen woorden, maar daden’.

2. We moeten goed in de gaten houden dat al deze mensen uit geloof leefden. Toen ze stierven hebben ze hier op aarde niet gezien, waar ze hartstochtelijk in geloofden. Geloven was voor hen niet een éénmalige beslissing, maar een voortdurend vertrouwen, dat ze vasthielden en dat hen vasthield tot aan hun dood.

3. Dat geloof in God legt de grondslag voor alles waarop zij en wij hopen, vs.1. Geloof is het fundament, hoe groter het gebouw van de hoop, hoe meer verwachtingen van God.

Aan de andere kant: Klein geloof geeft slechts weinig hoop en veel twijfel ten aanzien van de toekomst.

Om hun geloof werden deze geloofshelden geprezen, vs.2. En wij, wat zal er over ons gezegd worden? Dat geloof geeft inzichten, vs.3, geeft kennis. Aan hun, aan ons. Ook aan mij?

Ik begin met een antwoord op de vraag of de mensen in de hemel kunnen zien, wat hier op aarde gebeurt. Na Hebrëen 11 komt hoofdstuk 12. Dan wordt de hele groep geloofshelden uit het O.T. gepositioneerd in een soort tribune, waar de gelovigen op aarde hun loop lopen.

Het leven door het geloof is een race, zo is het beeld en Jezus staat bij de finish ons op te wachten. Daarbij kijken de O.T.-gelovigen toe vanaf de tribune en inspireren de gelovigen die nog in de race zitten.

Vanuit dit beeld kun je zeggen, dat de mensen in de hemel ons hier op aarde zien. Als tweede argument wordt wel gezegd dat onze vermogens van zien en horen niet minder zijn geworden in de hemel, maar meer.

Zekerheid krijgen we uit de bijbel niet. En laten we die zekerheid in ieder geval niet zoeken door mediums te raadplegen, doden op te roepen. Dan komen we op door God verboden terrein. Van deze en andere dingen geldt: we zullen bij God antwoord krijgen.

Dan nu de vraag naar het overwinnen van een stuk onverschilligheid t.a.v. de hemel; oftewel: Hoe krijg ik een gezond hemelverlangen?

Ik wil dat illustreren met het volgende: Wie nog maar een korte tijd van leven heeft, die maakt een radicale verandering van perspectief mee. Het meest opvallende wat ik telkens hoor is: De interesse voor en gesprekken over de materiële dingen verdwijnt helemaal. Geregeld neemt men zichzelf kwalijk hier zoveel energie en tijd in te hebben gestoken.

Dit is stellig de reden, dat we in de bijbel geregeld herinnerd worden aan ons einde, bv. Psalm 39: 5, waar een gelovige tot God bidt: Laat mij, HERE, mijn einde kennen en welke de maat van mijn dagen is, laat mij weten, hoe vergankelijk ik ben. Dus:

* Laat me zien, hoe kort dit leven duurt en hoe lang de eeuwigheid.

* Laat me zien, hoe onbelangrijk keuzes zijn, die geen relatie hebben met God en geloof en hoe belangrijk keuzes zijn met het oog op God en de eeuwigheid.

* Laat me zien dat mijn geld en goed, mijn bezit en vermogen, gaven van God zijn, die ik niet allereerst voor mijzelf of mijn gezin aanwendt, maar allereerst voor God om daarmee door het geloof bergen voor de eeuwigheid te verzetten. Om niet vreugdeloos en passieloos op mijn spullen te zitten wachten tot ik dood ga, maar om vol vreugde en passie God te dienen, waarbij de spullen volgend zijn en niet leidend.

Ons hart is gemaakt om vol te zijn van God, ons leven wordt alleen bevredigd, echt bevredigd, door God en Gods genade, door niets en niemand anders.

Ik las een citaat van de Engelse christen C.S. Lewis: Schepsels worden niet geboren met verlangens, tenzij bevrediging van die verlangens bestaat. Een baby voelt honger: nu, er is zoiets als eten. Een eendenkuiken wil zwemmen: nu, er is zoiets als water. Mensen voelen seksuele verlangens: nu, er is zoiets als seks. Als ik in mijzelf en verlangen vind, dat geen ervaring in de wereld kan bevredigen, dan is de meest waarschijnlijke uitleg, dat ik gemaakt ben voor een andere wereld. Als geen van mijn aardse genoegens het bevredigt, bewijst het niet dat het heelal bedrog is. Waarschijnlijk waren aardse genoegens nooit bedoeld om dat verlangen te bevredigen. Is er maar één Iemand, die dat kan: God. Verlangen naar God.

Verlang ik naar God? Richt ik mijn verlangen op God? Kweek ik een passie voor de plaats waar God is en woont: de hemel?

Misschien bent u of jij bang om zo hemelsgezind te worden, dat de aarde u geen goed doet. Dat is een praatje van de duivel. Het feit is dat velen van ons zo aardsgezind zijn, dat we de aarde en de hemel geen goed doen.

Nog een citaat van C.S. Lewis: Het is sinds christenen op grote schaal gestopt zijn met denken aan de andere wereld, zijn ze in deze wereld onbruikbaar geworden.

Hoeveel denken we aan de hemel?

Wat zou het bemoedigend en heerlijk zijn als we met grote verwachting uitzien naar onze uiteindelijke bestemming.

Thomas à Kempis zei: Laat de tijdelijke dingen hun dienst doen, maar laat de eeuwige dingen het voorwerp van ons verlangen zijn!

We laten ons vanmorgen inspireren door wat we lezen in Hebrëen 11: 13-16.

De hele rij van O.T.-gelovigen komt voorbij en zegt (vs.13): 'zij allen zijn in geloof gestorven'. Hoezo 'in geloof'? Nu: vs.13b: 'Wat hun beloofd was zagen ze geen werkelijkheid worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet'. Ze zagen iets, maar een klein deel van alles wat God beloofd had.

De les, die de schrijver van deze brief ons wil leren, is dat Gods beloften voor het grootste deel niet voor deze wereld zijn, maar voor de wereld die komt, de nieuwe hemel en aarde.

Hij zegt dat de beloften van God zijn als een vriend of geliefde, die ons wil opzoeken. Je ziet haar uit de verte, je wordt enthousiast, en roept een begroeting en zegt tegen omstanders: 'ze komt straks voorgoed!' Zó het geloof. Lees vs.13: 'zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was zagen ze geen werkelijkheid worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet'.

De schrijver wil ons bijbrengen dat de aartsvaders (Abram, Isaak en Jakob) vreemdeling en gasten op aarde waren, asielzoekers, migranten. En zo zijn allen die door het geloof in Jezus Christus leven.

'Ze waren vreemdelingen en migranten' is een doorgaand refrein in de bijbel: In Genesis 23:4 pleit Abraham bij de Hethieten voor een eigen graf voor zijn vrouw en zegt: Ik woon immers als vreemdeling bij u. Aan het einde van zijn leven, zegt Jakob tot de Farao van Egypte: De jaren van mijn vreemdelingschap op aarde zijn 130 jaar (Genesis 47:9, wat anders weergegeven in de NBV). In Psalm 39:12 bidt David: Hoor mijn gebed, HEER,... Want een vreemdeling ben ik, bij u te gast, zoals ook mijn voorouders waren.

In het N.T. zegt Paulus in Filippenzen 3:20: Wij hebben ons burgerrecht in de hemel, en vandaar verwachten wij onze redder, de Heer Jezus Christus.

En tenslotte zegt Petrus in zijn eerste brief, hfdst. 2:11: Geliefde broers en zussen, u bent als vreemdelingen, die ver van huis zijn; ik vraag u dringend niet toe te geven aan zelfzuchtige verlangens, die uw ziel in gevaar brengen.

Wij zijn ver van huis, we leven in geloof. En hoe dat gaat, zegt ons de schrijver in deze brief: We zijn in deze wereld op doorreis naar ons vaderland. Letterlijk staat er: we zoeken een vaderland. Ik denk daarbij aan wat Jezus zegt in Matteüs 6:33: 'Zoekt eerst het koninkrijk van God'. Dat zoeken heeft met onze prioriteiten te maken.

Wat vult ons hart?

Wat bevredigt onze verlangens?

Voor de duidelijkheid zegt de schrijver in vs. 15, dat het bij dat vaderland niet om het land ging, waar ze uit weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd. Maar dat deden ze niet. Waarom niet? Vs.16 geeft een antwoord: Ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland, het hemelse.

Geloof ziet wat deze wereld aanbiedt en belooft én wat God aanbiedt en belooft. En geloof heeft meer op met God en verlangt meer naar het hemelse vaderland.

Dat willen we in ons laten omgaan vanmorgen. Wat biedt de wereld en hoe betrouwbaar is het en wat biedt God en hoe betrouwbaar is dat? Hoezeer vervult deze wereld onze behoeften en verlangens en hoezeer vervult God onze behoeften en verlangens?

Ik sluit af met vs.16b. Ik vind dit een ontroerende zin met een 'daarom', die verwondert.

‘Daarom schaamt God zich er niet voor hun God genoemd te worden en heeft Hij voor hen een stad gereed gemaakt’.

God schaamt zich niet ! Dat is een opvallende zin. Een zin met deze strekking ken ik eigenlijk niet in de bijbel, die God met schamen of niet-schamen verbindt; God zou zich kunnen schamen, maar Hij doet het niet.

Ik wil echt, dat God van mij kan zeggen: ‘Ik schaam me er niet voor de God van Erjan van der Linde te zijn. Als Hij zich voor mij zou schamen om de God van Erjan van der Linde te heten, dan zou Hij niet mijn God zijn, want God doet niet schaamtevol.

Dit is het belang van wat hier genoemd wordt. En het toont iets van een intieme relatie. Een gelovige, die leeft vanuit het geloof vestigt zijn hoop op God en op de hemelse stad. En God komt daaraan tegemoet door een stad gereed te maken, het hemelse Jeruzalem.

Wij schamen ons niet voor God en geloven !

God schaamt zich niet voor ons en maakt een prachtige stad klaar, een hemelse stad.

Alles klaar voor de hemelse bruiloft en het hemelse huwelijk.

Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee was niet meer.

Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem uit de hemel neerdalen bij God vandaan.

Ze was als een bruid, die zich mooi heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht.

En de stem: Gods woonplaats is onder de mensen. Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn.

Amen.